

بررسی نقش شخصیت و رفتارهای اخلاقی

دبیران معارف اسلامی در الگوپذیری دانشآموزان مقطع متوسطه

علی اشرف حیدری* / عباسعلی شاملی**

چکیده

از مهم‌ترین ویژگی‌های دانشآموزان متوسطه، الگوپذیری از معلمان درس معارف اسلامی است. در این پژوهش، محقق با نظرخواهی از دانشآموزان، به بررسی نقش رفتارهای اخلاقی دبیران معارف اسلامی در الگوپذیری اخلاقی دانشآموزان، شیوه درست و مؤثر برخورد و تعامل دبیران معارف اسلامی با دانشآموزان پردازد. محقق در این پژوهش، افزون بر مطالعات کتابخانه‌ای، با اجرای پرسشنامه محقق‌ساخته، به انجام مطالعات میدانی اقدام کرده است. جامعه آماری، ۱۵۹۲۴ نفر از دانشآموزان مقطع متوسطه آموزش و پژوهش ناحیه یک شهرستان خرم‌آباد بوده است. نمونه آماری بر اساس فرمول کوکران به تعداد ۳۱۲ نفر تعیین شد، ولی برای ارتقای دقت پژوهش این آمار به ۴۰۰ نفر افزایش یافت. بر اساس روش نمونه‌گیری تصادفی طبقه‌ای، جامعه آماری تعیین، و پژوهش در میان آنان به اجرا در آمد. حاصل این پژوهش این است که، خوش‌خلقی دبیران معارف اسلامی، از میان تمام عوامل ذکر شده موثر در الگوپذیری دانشآموزان، بالاترین میزان تأثیرگذاری را دارد.

کلیدواژه‌ها: الگوپذیری رفتارهای اخلاقی، دانشآموزان مقطع متوسطه، دبیران معارف اسلامی.

* دانشجوی مقطع کارشناسی ارشد رشته اخلاق دانشگاه پیام نور. دریافت: ۸۸/۹/۲۹ - پذیرش: ۸۸/۱۰/۲۲

** استادیار مؤسسه آموزشی و پژوهشی امام خمینی قدس‌سره.

مقدمه

پژوهش در قلمرو تربیت اخلاقی با رویکردی اسلامی و تلاش برای رسیدن به الگویی کاربردی - که هماهنگ با آموزه‌ها و مبانی جهان‌بینی و ارزشی اسلام باشد و از سویی بتواند در یک محیط تربیتی اسلامی به کار آید - نیازمند پاسخ به پرسش‌های اساسی بسیاری است؛ پاسخ‌هایی که هر کدام یک پژوهشی جداگانه می‌طلبد.^۱

یکی از عوامل مهم و اثرگذار بر شکل‌گیری و دگرگونی‌های شخصیت انسان، شرایط مختلف محیطی اعم از زمان، مکان و یا محیط انسانی و اجتماعی است. در بسیاری از موارد، تغییر محیط و فراهم ساختن محیط تربیتی مساعد و مناسب، می‌تواند رفتار و افکار و خصلت‌های متربی را تغییر دهد و ویژگی‌های جدیدی را در وی جایگزین سازد. مبنای روان‌شناختی این روش، اصل تأثیرپذیری انسان از شرایط محیطی است که در ضمن نظریه یادگیری اجتماعی بیان می‌شود.^۲

آلبرت بندورا،^۳ از واضعان نظریه یادگیری اجتماعی، مهم‌ترین نوع یادگیری انسان را یادگیری مشاهده‌ای می‌داند که همان تقلید و سرمشق است. در این نوع یادگیری، فرد با انتخاب یک الگو یا سرمشق، به تقلید رفتار او می‌پردازد. پدر و مادر و پس از آن، معلمان و مریبان از جمله نخستین الگوهای متربیان هستند.

نکتهٔ تربیتی مهم این است که افرادی که دارای موقعیت مهم، موفقیت زیاد، دانش و تخصص بالا و یا دارای تعالی معنوی هستند، غالباً نظر دیگران را به خود جلب می‌کنند و برای آنان سرمشق می‌شوند. خوشبختانه در نظر دانش‌آموزان، غالباً معلمان دارای این ویژگی‌ها - یا برخی از آنها - هستند.^۴ با توجه به اهمیت و نقش انکارناپذیری که برای الگوپذیری ذکر شده است، در این مقاله به بررسی نقش شخصیت و رفتارهای اخلاقی دیران معارف اسلامی در الگوپذیری دانش‌آموزان مقطع متوسطه و تعیین میزان اهمیت هر کدام از شاخص‌های مطرح

شده و موثر در الگوپذیری مانند میزان تحصیلات، میزان تجربه، آراستگی ظاهري، میزان توجه به آداب، سنن، اعتقادات ديني و شيوه تدریس دبیران پرداخته شده است.

هدف از اجرای پژوهش

«رابطه معلم و دانشآموز یک رابطه باطنی و معنوی است؛ دانشآموز معلم را شخصیتی محترم و ممتاز می‌داند که با روح و جان وی سروکار دارد. به همین دلیل، به منزله الگوی محبوب و مطاع پذیرفته می‌شود. از این‌روی، دانشآموزان معلم را در مقام یک الگو می‌پذیرند و از رفتار، گفتار و اخلاق او سرمشق می‌گیرند». آین اثرگذاری تا آنجا است که برخی می‌گویند: «بیشتر معلمان در ذهن دانشآموزان خود تأثیری عمیق می‌گذارند که سال‌ها ادامه دارد».^۷

در این میان، از دبیران معارف اسلامی (دينی و قرآن) به دلیل خاطر محتوای دروسی که تدریس می‌کنند، انتظاری بیشتر می‌رود که نقش مهم‌تری را بر عهده گیرند و باید بکوشند تا میان گفتار و کردارشان هماهنگی باشد.

برخی از صاحب‌نظران معتقدند بیشترین موفقیت در درس دینی، در گرو شخصیت معلم دینی است تا برنامه درسی.^۸

ما در این مقاله در پی‌آئیم که با بررسی نظر دانشآموزان مقطع متوسطه به مشابه افرادی که ارتباط مستقیم و با دبیران دارند و از آنها تأثیر می‌پذیرند به این اهداف دست یابیم:

۱. پی‌بردن به میزان تأثیر آراستگی ظاهري دبیران معارف اسلامی در الگوپذیری اخلاقی دانشآموزان از آنان؛
۲. مشخص کردن سطح الگوپذیری اخلاقی دانشآموزان از دبیران دین و زندگی به تناسب سطح تحصیلات آنان؛

۳. بررسی سطح الگوبرداری اخلاقی دانشآموزان با توجه به میزان پاییندی دبیران دین و زندگی به آداب، سنن و اعتقادات دینی و مذهبی؛
۴. دستیابی به میزان الگوپذیری دانشآموزان از دبیران دین و زندگی با توجه به شیوه تدریس آنان؛
۵. تعیین مهمترین عامل اثرگذار بر الگوبرداری اخلاقی دانشآموزان مقطع متوسطه از دبیران دین و زندگی؛
۶. دستیابی به نتایجی که بتواند راهنمای خوبی برای مسئولان وزارت آموزش و پرورش برای برنامه‌ریزی درباره تربیت اخلاقی دانشآموزان مقطع متوسطه و همچنین دبیران، به ویژه دبیران جوان آموزش و پرورش در نحوه تعامل آنان با دانشآموزان باشد.

ضرورت تربیت اخلاقی در اسلام

بی‌تردید همه انسان‌ها در جستجوی رسیدن به کمال و سعادت هستند؛ اما اینکه کمال و سعادت انسان در چیست، انسان‌ها یک پاسخ ندارند و به دسته‌ها و گروه‌های متعددی تقسیم می‌شوند. گروهی از انسان‌ها به دلیل اعتقاد نداشتن به مبانی دینی، سعادت خویش را در محدوده نظام مادی و دنیوی مانند کسب ثروت، شهرت یا قدرت می‌دانند که بدان اشاره می‌شود. برخی نیز کمال خود را در برخورداری از امکانات مادی می‌دانند؛ مانند گروهی از قوم موسی‌علیه السلام که گفتند: «یا لیت لنا مثل ما اوئی قارون انه لذو حظ عظیم ای کاش ما هم مثل آنچه به قارون داده شده است داشتیم. به راستی که او بهره عظیمی - از نعمت‌ها - دارد»؛ (قصص: ۷۹)

گروهی سعادت و کمال خویش را در برخورداری از دانش‌های مادی می‌دانند و به آن شادمانند: «فرحوا بما عندهم من العلم؛ و تنها به معلوماتی که خود داشتند

دل بستند و خوشحال بودند»(غافر: ۸۳). این گروه از افراد، داشتن معلومات و بهره‌مند شدن از علوم را سعادت واقعی می‌دانند و به دلیل همین داشته، خود را خوشبخت می‌دانند؛ در حالی که سعادت واقعی چیزی جز این است.

عده‌ای نیز سعادت و کمال خود را در ثروت فراوان و جمعیت زیاد می‌دانند : «أَنَا أَكْثَرُ مِنْكَ مَالًاٰ وَ أَعَزُّ نَفَرًا؛ مِنْ ازْ نَظَرِ ثَرَوْتَ ازْ تُوبَرْتَ، وَ ازْ نَظَرِ نَفَرَاتِ نَيْرُونَدِتَرَم»(کهف: ۱۳۴).

همچنین بعضی فلاخ و رستگاری خود را در محور زورگویی و برتری جویی می‌دانند؛ چنان‌که فرعون می‌گوید: «قَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنِ اسْتَعْلَى؛ فلاح و رستگاری، امروز از آن کسی است که برتری خود را (بر حربیش) اثبات کند»(طه: ۶۴).

اما از نظر اسلام، بهترین و بالاترین راه سعادت، تربیت و تزکیه نفس است: «قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا؛ هر کس نفس خود را پاک و تزکیه کرده، رستگار شده است»(شمس: ۹). بعثت پیامبران الهی و پیشوایان دینی نیز به همین منظور است: «لَقَدْ مَنَ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْ أَنفُسِهِمْ يَتَّلَوُ عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَ يُزَكِّيْهِمْ وَ يُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَ الْحِكْمَةَ؛ خداوند بر مؤمنان منت گذارد (نعمت بزرگی بخشید) هنگامی که در میان آنها پیامبری برانگیخت که وی از جنس خود آنها و از نوع بشر است تا آیات پروردگار را بر آنها بخواند و آنان را پاک کند و کتاب و حکمت بیاموزد»(آل عمران: ۱۶۴). پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله نیز به این حقیقت تصريح می‌فرماید: «إِنَّ بَعْثَتْ لَاتَّمَّ مَكَارِمِ الْإِلَّاَقِ وَ مَحَاسِنِهَا»^۹

از این‌روی، اخلاق از دیدگاه صاحبان ادیان آسمانی، به ویژه از نظر پیامبر اسلام صلی الله علیه و آله، از اهمیت بسیار والایی دارد. قرآن کریم می‌فرماید: «خدا بر مؤمنان منت نهاد که رسولی از میان خود آنها برایشان فرستاد تا آیات خدا را بر آنها تلاوت کند و نفوس‌شان را تزکیه کند، و به آنان کتاب و حکمت بیاموزد؛ گرچه قبلًا در ضلالتی آشکار بودند»(آل عمران: ۱۶۴).

رسول مکرم اسلام صلی الله علیه و آله نیز درباره اهمیت سازندگی اخلاقی می‌فرماید: «من مبعوث شدم تا مکارم اخلاقی را در نفوس انسان‌ها تکمیل کنم».^{۱۰}

پیامبران آمده‌اند تا راه تزکیه و تهذیب نفس و تخلق به اخلاق نیک و اجتناب از اخلاق رشت را به انسان‌ها بیاموزنند؛ آمده‌اند تا بذر فضائل و مکارم را در نفوس انسان‌ها پرورش دهند و از آلوده شدن آنان به رذائل اخلاقی جلوگیری کنند.

بنابراین، تربیت اخلاقی باید در رأس برنامه‌های تربیتی قرار گیرد. البته تربیت اخلاق نیک و مبارزه با ناهنجاری‌های اخلاقی کار آسانی نیست، ظریف، فنی و دشوار بلکه کاری است که توفیق در آن، به همکاری و جدیت دانشمندان علوم اخلاق، روان‌شناسی و تعلیم و تربیت از یک طرف، و اولیا و مریبان از طرف دیگر نیاز دارد.

تربیت الگویی در اسلام و اهمیت آن

در اسلام، برای راهنمایی و رشد انسان‌ها، و در نهایت رساندن آدمیان به کمال نهایی، به نقش و اهمیت الگو تأکید زیادی شده است. نمونه‌های ذکر شده در قرآن و احادیث پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و ائمه معصومان صلوات الله علیہم دلیل محکمی بر این مدعاست.

قرآن کریم در اسوه‌پردازی به دو شیوه عمل می‌کند؛ یکی آنکه به صورت مستقیم و صریح، چهره‌ها و شخصیت‌هایی را به منزله الگو مطرح می‌کند و دیگران را متوجه آنها و پیروی از رفتارشان می‌سازد. برخی از شخصیت‌های والایی که دعوت به اقتداء از رفتار آنها شده است عبارتند از: (الف) رسول خدا صلی الله علیه و آله در آیه ۲۱ از سوره احزاب: «لقد کان لكم فی رسول الله اسوه حسنة لمن يرجوا الله و اليوم الاخر؛ برای شما در (زندگی) رسول خدا سرمشق

نیکویی بود. برای آنها که امید به (رحمت) خدا و روز رستاخیز دارند». در اینجا رسول الله صلی الله علیه و آله الگویی شایسته برای باور مداران خدا و قیامت معرفی شده است؛ ب) حضرت ابراهیم علیه السلام در آیه ۴ از سوره متحنه: «قد کانت لكم اسوه حسنہ فی ابراہیم؛ برای شما سرمشق خوبی در رندگی ابراهیم وجود داشت».

گاهی نیز قرآن به طرح جلوه‌های زیبایی از رفتار و منش انسانی یک قوم یا گروه می‌پردازد، ولی به طور مستقیم به تأسی از آنها دعوت نمی‌کند؛ مانند آسیه همسر فرعون، اصحاب کهف و امت پیامبر. در حقیقت، این آیات از طریق معرفی صفات پسندیده، دارندگان این ویژگی‌ها را شایسته الگو قرار گرفتن عنوان کرده است. برای مثال، انگیزه قرآن کریم از نقل حکایت حضرت موسی علیه السلام و برخورد وی با فرعون و فرعونیان و یا مقاومت حضرت یوسف علیه السلام در برابر کشش‌های نفس اماره و نیز سرسختی برخی اهل ایمان در برابر مشرکان و معاندان، به منظور ارضای حس کنجکاوی و چون و چرای غریزی انسان‌ها نیست؛ بلکه تذکری است به صاحبان خرد و اندیشه که الگوهای عملی و عینی را در گذرگاه زمان بشناسند و به آنها تأسی جویند؛ قرآن می‌فرماید: «کتم خیر امه اخرجت للناس؛ شما بهترین امته بودید که به سود انسان‌ها آفریده شدید» (آل عمران: ۱۱۰).

در فرهنگ اسلامی و به‌ویژه در قرآن کریم، الگوها اعم از مثبت یا منفی، به مرد یا زن منحصر نمی‌گردد. ملاک و میزان در اینجا «انسان» است نه جنسیت. بنابراین، همان‌گونه که رسول خدا صلی الله علیه و آله و حضرت ابراهیم علیه السلام الگوهای تمام مردان و زنان جهانند، زهرای مرضیه و مریم عمران نیز الگوهای تمامی مردان و زنان جهان به شمار می‌آیند.

اسلام از کسانی که در مقام الگو قرار می‌گیرند، می‌خواهد که با رفتار خود،

دیگران را اصلاح کنند امام علی علیه السلام در این بار می فرماید: «هر کس خودش را در جایگاه پیشوایی و رهبری مردم قرار داد، لازم است قبل از تعلیم دیگران نفس خودش را اصلاح کند؛ باید تأدب و تربیت او به وسیله رفتار، قبل از تأدب با زبانش باشد. کسی که معلم و تأدب‌کننده نفس خویش باشد، شایسته‌تر به احترام است».^۱ امام صادق علیه السلام نیز در اهمیت الگو و نقش آن در سازندگی دیگران می فرماید: «کونوا دعاء الناس بأعمالكم و لا تكونوا دعاةً بالأسنتم؛ (مردم را با رفتار، به حق، رهبری کن نه با زبان خویش)».

به جز متون دینی و اسلامی، در متون ادب فارسی در موارد بسیاری اهمیت و نقش انکارناپذیر الگو و اسوه در الگوپذیری انسان و اثر آن به کردار، گفتار، زندگی، سعادت و شقاوت وی در قالب‌های متفاوتی مانند داستان، شعر، حکایت، تمثیل، کلمات قصار و ضربالمثل‌ها بیان شده است. در این متون، توصیه‌های فراوانی در زمینه معاشرت با نیکان و سرمشق قرار دادن آنها دیده می‌شود. مرور این قطعه‌های ادبی خواننده را به این باور می‌رساند که در همه این متون، بر این نکته تأکید شده است که طبع آدمی از دیگران تأثیر می‌پذیرد.

نمونه‌های کوتاه زیر، بخش کوچکی از این گنج گران‌بهاست:

پسر نوح چون با بدان بشست	خاندان نبوش گم شد
پی نیکان گرفت و مردم شد	سگ اصحاب کهف روزی چند
رسیداز دست محبوبي به دستم	گلی خوشبوی در حمام روزی
که از بیوی دلاویز تو می‌شم	bedo گفتم که مشکی یاعبیری
ولیکن مدتی با گل نشستم	بگفتمان گلی ناچیز بودم
ورنه من همان خاکم که هستم ^۲	کمال همنشین در من اثر کرد

همچنین پروین اعتمادی در چند مورد به الگوپذیری و خوگرفتن از اسوه و همنشین اشاره داشته است:

هر که با پاکدلان صبح و مسایی دارد
دلش از پرتو اسرار، صفاتی دارد
گرت اندیشه‌ای ز بد نامیست
منشین باریق ناهموار
در همه کردارشان دمساز شد
هر که با اهربینان انباز شد

با دقت نظر در ایات ذکر شده، به منزله نمونه‌هایی از تأکید بزرگان شعر و شاعری درباره تربیت الگویی، و نقش همتشین در سازندگی اخلاقی افراد و یا تأثیر منفی و نامطلوبی که الگو و اسوه می‌تواند بر رفتار و اخلاق آدمی داشته باشد، اهمیت الگوپذیری اخلاقی بیشتر ثابت می‌گردد. از این‌روی، تا معلمان دینی و قرآن ما باید به نقش انکارناپذیر خود بیشتر واقف شوند و به سرنوشت فرزندان این مملکت که به مثابه امانت‌هایی ارزشمند در اختیار آنها هستند، حساس‌تر شوند و در نحوه برخورد و تعامل اخلاقی با آنها رسالت مهم خود در سازندگی اخلاقی دانش‌آموزان را فراموش نکنند.

اهمیت تربیت اخلاقی در مقطع متوسطه و نقش آن در سازندگی اخلاقی دانش‌آموزان این دوره تحصیلی بخشی از نظام آموزش و پرورش جمهوری اسلامی ایران است که آموزش عمومی را به آموزش عالی پیوند می‌دهد، بنابراین، هر نوع نارسایی در آن، به طور مستقیم در عملکرد و کیفیت مراحل قبل و بعد از آن تأثیر بسزایی خواهد داشت. دانش‌آموزان این مقطع تحصیلی، تقریباً مرحله نوجوانی اولیه را گذرانده و به مرحله نوجوانی دوم و شاید جوانی اولیه وارد شده‌اند. از مهم‌ترین ویژگی‌های دانش‌آموزان این دوره، دور شدن از دوران کودکی و داشتن احساس استقلال فکری و عاطفی است. در این دوره، غریزه جنسی بیدار و شکوفا می‌شود و نوجوانان نیاز شدید به یک راهنمای عاقل، مهربان و باتدبیر دارند. این راهنما می‌تواند برنامه زندگی آینده و راه صحیح را برای آنها ترسیم کند و از انحراف‌های احتمالی آنان جلوگیری کند.

نوجوانی و جوانی دوره استقلال‌طلبی، آینده‌نگری، خودسازی، شور، عشق، امید، نشاط، تحرک، تپهور، تخیل، تلاش و کنجکاوی است. جوان در این دوران بحرانی و پرتلاطم به یک راهنمای با تجربه، خیرخواه، دلسوز و با تدبیر نیاز دارد که موقعیت حساس، عواطف و خواسته‌های درونی او را بخوبی درک کند و نتیجه تجربیات خود را مخلصانه در اختیار او قرار دهد؛ در کارها با او مشورت کند و در حل مشکلات زندگی به یاریش بستابد.

از نگاه نگارنده، بهترین نهادی که می‌تواند این خلاً را پر کند و در این موقعیت حساس به یاری جوانان بستابد، مدرسه است. مدرسه جایگاه مهمی است و مسئولیت سنگینی را بر عهده دارد. کار مدرسه، در آموزش دانش‌آموزان و انتقال برخی مفاهیم علمی و کلاسیک به آنان خلاصه نمی‌شود، بلکه این نهاد مسئولیت سنگین‌تری نیز بر عهده دارد که عبارت است از تربیت معنوی و اخلاقی دانش‌آموزان و پیشگیری از وقوع انحراف و فساد در میان آنان.^{۱۴}

نقش معلم در مقام الگو در شکل‌گیری شخصیت اخلاقی دانش‌آموزان شاید مهم‌ترین نقش معلم، سرمشق بودن وی برای دانش‌آموزان است.^{۱۵} از عوامل مهمی که نقش اساسی و تعیین‌کننده‌ای در تربیت دارد، محیط آموزشی یا مدرسه است که چهره شاخص یا نماینده برجسته آن معلم است. آنچه در فرایند تعلیم و تربیت به متعلم انتقال می‌یابد، تنها معلومات و مهارت‌های معلم نیست، بلکه تمام صفات، خلقیات، حالات نفسانی و رفتارهای ظاهری او نیز به شاگردان منتقل می‌شود. بر همین اساس بود که بزرگان و اندیشه‌وران، در انتخاب استاد، بسیار دقیق بودند.^{۱۶}

اصلاح و تربیت به ندرت به صورت خودبه‌خود پدید می‌آید؛ این فرایند بیشتر با تلاشی آگاهانه انجام می‌گیرد. هر معلمی می‌تواند از برخوردهایی که بیگانگی ایجاد می‌کند، کلمات اهانت‌آمیز و اعمال رنجش‌آور آگاه شود. او

می‌تواند در ارتباطش با دانشآموزان احتیاط کند و کمتر آزارنده و تحریک‌کننده باشد. معلم نمی‌تواند از تابوهای امتحان‌نشده پشتیبانی کند؛ او نمی‌تواند در گرو تعصباتی باشد که ذهن را فلچ می‌کنند، و به احساساتی متوصل شود که نامیدکننده باشید. معلم برای اینکه دنیا را از دید دانشآموزان بنگرد، باید انعطاف عاطفی بی‌حد و حصری داشته باشد و فاصله زمانی و ذهنی کوکان و افراد بالغ را از هم جدا کند. برای از بین بردن این فاصله، می‌توان فقط از همدلی خالصانه استفاده کرد.^{۱۷}

هر کس تقویت‌کننده‌ها را در اختیار داشته باشد، می‌تواند سرمشق خوبی برای دیگران باشد. معلمان تقویت‌کننده‌های بسیاری را در اختیار دارند؛ مانند نمره درسی و یا تشویق‌های مختلف دیگر که به دست آوردن آنها برای شاگرد، به معنای کسب حیثیت و اعتبار اجتماعی، افتخار و سربلندی است. یک معلم مهربان و مومن به کار خود، می‌تواند سرمشقی بسیار خوب برای دانشآموزان کلاس خود باشد. چنین معلمی به زودی خواهد دید که دانشآموزان از رفتار، گفتار او تقلید می‌کنند. بنابراین، با استفاده از این ویژگی می‌تواند گفتار، رفتار و کارهای آنان را هدایت کند.^{۱۸}

هیچ سازمان تربیتی، در هیچ شرایطی نمی‌تواند اهمیت و ارزش معلم را انکار کند؛ در این صورت، ارزش انسانی را انکار کرده است. چنان‌که ارسسطو می‌گوید: «کسانی که کودکان را تربیت می‌کنند، باید بیش از افرادی که آنان را بار می‌آورند مورد احترام قرار بگیرند؛ زیرا اینان به کودک تنها زندگی می‌بخشند، در حالی که معلمان، هنر زیستن را به او یاد می‌دهند».^{۱۹}

ویژگی‌ها و صفات شخصیتی معلم نقش بسزایی در شکل‌گیری شخصیت دانشآموز دارد. وی با پذیرش رفتارهای معلم در مقام یک الگو، هویت اجتماعی متزلزل خویش را استحکام می‌بخشد. اگر معلم دارای صفات انسانی مانند

مهرورزی، نوع دوستی، درستکاری، همکاری، خویشن‌داری و ایمان باشد، تقلید چنین ویژگی‌هایی، سلامت روانی دانش‌آموز را تضمین خواهد کرد؛ اما ولی اگر شخصیت معلم دچار اختلال و نابسامانی باشد، یعنی رفتارهایی خلاف هنجارهای فرهنگی و اجتماعی انجام دهد و یا فاقد صفات اسلامی و انسانی باشد، در چنین وضعی همانندسازی دانش‌آموز از معلم، حاصلی جز رفتارهای نابهنجار نخواهد داشت. بدیهی است دانش‌آموز می‌تواند ناسازگاری‌ها را از معلمان ناسازگار و سازگاری‌ها را از معلمان سازگار تقلید کند.

بر اساس یافته‌های علمی، رفتار و اخلاق معلم در ساختار شخصیت اخلاقی دانش‌آموزان هم تأثیر منفی دارد هم تأثیر مثبت. برهمین اساس، معلمان باید بکوشند در رفتار و اخلاق خود، سعادت دانش‌آموزان را در نظر بگیرند، و در تمام برنامه‌ریزی‌های تربیتی و اخلاقی به ایجاد رفتار مطلوب در متربیان توجه کنند.

ایجاد رفتارهای مطلوب در دانش‌آموزان از راه الگوپذیری

در روش تربیت الگویی، هدف اصلی، آموزش و بسترسازی برای ظهور رفتارهایی است که پیش از این دانش‌آموز از آن بی‌بهره بوده است. یکی از این روش‌ها، الگوپذیری است؛ روش یادگیری الگویی و سرمشق‌گیری اخلاقی از طریق مشاهده رفتار دیگران، یکی از راههای بسیار معمول یادگیری، به ویژه در دانش‌آموزان است. بسیاری از اعمال و رفتار فرزندان از طریق تقلید رفتار و اعمال بزرگ‌سالانی چون والدین، برادران و خواهران بزرگتر و معلمان آموخته می‌شود. معلمان باید آگاه باشند که خود آنان مهم‌ترین الگوی یادگیری برای دانش‌آموزان هستند و این الگودهی، بیش از گفتار در رفتار آنان نهفته است.

علمی که خود از قوانین پیروی می‌کند، نشان می‌دهد که باید از قوانین پیروی کرد. تأثیر معلمان بر رفتارهای دانشآموزان از راه الگوبرداری، هم جنبه مثبت دارد و هم جنبه منفی. بنابراین، معلمی که با دانشآموزان خود با فریاد صحبت می‌کند، باید انتظار داشته باشد که دانشآموزان او نیز در برخورد با همدیگر همین روش را به کار بزنند. معلم تعلیم دیده و آگاه، دانشآموزان را دوستان ساده و معمولی خود به شمار نمی‌آورد. او دانشآموزان را انسان‌هایی پیچیده می‌داند که می‌توانند از چیزی نفرت داشته باشند؛ چیزی را دوست بدارند و دمدمی مزاج باشند.^{۲۱}

دانشآموز اگر ویژگی اخلاقی، ادب، رفتار، کار و یا عقیده‌های را می‌پسند و آن را به کار می‌گیرد، از آدمی که صاحب آن است، به همراه قبول همان آدم، در خود پذیرفته است و اگر بخواهیم دانشآموز را از آن صفت یا رفتار دور سازیم، چاره‌ای نداریم جز آنکه به تدریج اسوه‌ای با صفات مناسبی که می‌خواهیم در متعلم به وجود آید، در نظر دانشآموز نمایش دهیم، عزیز بداریم و بزرگ کنیم تا علاقه فرد را به او جلب کنیم.^{۲۲}

بنابراین، پرسش اساسی این است که اگر خواهان اصلاح و بهبود روابط موجود در کلاس هستیم، باید از کجا شروع کنیم؟ چگونگی ارتباط معلم با دانشآموز اهمیتی حیاتی دارد. نوع این ارتباط تأثیر مثبت یا منفی بر شخصیت دانشآموز می‌گذارد. معلمانی که خواهان اصلاح روابطشان با دانشآموزان هستند، باید آن گفتار همیشگی را که رنگ و بوی طرد دارد، کنار بگذارند و گفتار تازه و مورد پذیرش را فرا گیرند و بکار بینند. معلم برای اینکه به ذهن دانشآموز راه یابد، ابتدا باید به دل او راه پیدا کند. دانشآموز زمانی می‌تواند درست فکر کند که درست احساس شود.^{۲۳}

ویژگی‌های معلمان موفق دینی

با توجه به اهمیت نقش معلم دینی و لزوم داشتن ویژگی‌های خاص فردی که عهده‌دار شغل مقدس معلمی درس دینی و قرآن می‌شود، باید به رسالت مهم خود که همانا کمک به دانش آموزان در جهت شناخت راه درست خوشبختی و سعادت واقعی است، توجه داشته باشد؛ زیرا اسلام معلم و متعلم را نسبت به هم، چون پدر و فرزند، طبیب و بیمار، مراد و مرید، کشاورز و زمین دانسته و به طور ویژه برای این نسبت‌ها جنبه معنوی و روحانی قائل شده است و با توجه به همین جنبه، فضای حاکم بر روابط معلم و متعلم را مقدس شمرده است. همچنین آلوده کردن این رابطه پاک و مقدس برای مطامع دنیوی را ناروا می‌داند. از این‌روی، رو اهمیت و کار معلم دینی بیشتر، و حساسیت آن چند برابر نمایان می‌گردد.

«معلمان موفق کسانی هستند که در دو عامل مهم، جذب و تدریس دانش آموزان به موفقیت نایل گردند. آنان برای جذب دانش آموزان باید از سه عنصر مقبولیت، محبوبیت و موفقیت برخوردار باشند. اگر معلم دینی و قرآن قدرت ایجاد رابطه روحی و عاطفی را با دانش آموزان داشته باشد و آنها برتری‌های محسوسی را در شخصیت معلم مشاهده کنند – به طوری که او را به عنوان راهنمایی آگاه و دلسوز پذیرنده و قلبًا نیز به او عشق بورزند – مجدوب وی می‌گردد».^{۲۴}

«مربی – معلم دین و زندگی – هنگامی در کار تربیتی خود، به ویژه در برخورد با جوان موفق است که بتواند پل ارتباطی تفاهم‌آمیز و افقی ایجاد کند؛ آن‌سان که متربی احساس کند مربی نه تنها از دانش تربیتی برخوردار است، بلکه حتی ابعاد و ویژگی‌های شخصیتی و منزلت متربی خود را نیز به خوبی شناخته و درک کرده و از این‌رو می‌تواند به گرمی با او ارتباط برقرار کند».^{۲۵}

امروزه معلمان و به ویژه معلمان دینی را باید کارگزاران اصلی نظام تعلیم و تعلم دانست، زیرا آنچه دانش‌آموزان کسب می‌کنند، متأثر از خصوصیات، کیفیات، شایستگی علمی، فرهنگی، اجتماعی، اخلاقی و معنوی معلمان، به ویژه معلم دینی است که افزون بر داشتن تمام خصوصیات و وظایف سایر معلمان و مسئولیت تربیتی و اخلاقی دیگران، با توجه به فراخور محتوای درسی که تدریس می‌کند و نگرشی که بیشتر دانش‌آموزان نسبت به وی دارند، او را در موقعیت ممتاز و ویژه‌ای قرار می‌دهد؛ موقعیتی که هیچ انسان دیگری از آن برخوردار نیست.

معلم خوبی که با رفتار نیک و گفتار پسندیده‌اش دانش‌آموزان را خوب پرورش دهد، بزرگ‌ترین خدمت را به اجتماع کرده است. در برابر، و بر عکس یک معلم بداخل‌الاقدام و منحرف که با رفتار خود دانش‌آموزان را به انحراف و تباہی می‌کشد، بزرگ‌ترین خیانت‌ها را به اجتماع کرده است. بنابراین، شغل او حساس‌ترین شغل‌هاست و معلم نمی‌تواند نسبت به اخلاق و رفتار خود بی‌تفاوت باشد. معلم باید به مسئولیت سنگین و ارزشمند خود و مقدار نفوذش در دانش‌آموزان خوب بیندیشد و با اصلاح اخلاق و رفتار خویش، بهترین الگو را در اختیار دانش‌آموزان قرار دهد.

تفاوت پژوهش حاضر با پژوهش‌های پیشین

باتوجه به ارزشمند بودن تمام پژوهش‌هایی که در زمینه‌های تربیتی و به ویژه در مورد ارتباط تربیتی و اخلاقی معلم و دانش‌آموز انجام شده است و احترام خاصی که برای آنها قائل هستیم، در این پژوهش مسئله‌ای جدید مطرح، و رابطه تربیتی و اخلاقی معلم و دانش‌آموز از زاویه‌ای دیگر بررسی شده است؛ به گونه‌ای که پیش‌بینی می‌شود در صورت استفاده و به کارگیری نتایج این پژوهش توسط مسئولان نظام تعلیم و تربیت، در نهایت، ارائه و ترویج الگویی دینی و اخلاقی

برای معلمان و دانشآموزان را به دنبال داشته باشد. به همین منظور، با در نظر گرفتن جامعه آماری خاص، یعنی دانشآموزان مقطع متوسطه که به علت شرایط مربوط به این دوره سنی از الگوپذیری بسیاری برخوردارند، برای نخستین بار به صورت موردي به بررسی عوامل مؤثر در الگوپذیری دانشآموزان مقطع متوسطه ناحیه یک شهرستان خرمآباد از دیبران معارف اسلامی و نیز مطالعه و بررسی نقش صفات شخصیت دیبران و میزان تأثیر هر یک از این صفات در سطح الگوپذیری دانشآموزان پرداخته‌ایم. امیدواریم دیبران معارف اسلامی با آگاهی از اینکه کدام ویژگی آنان از نظر متربیان دارای اهمیت و تأثیرگذاری بیشتری است، به تقویت آن بعد یا ابعاد و یا تغییر در برخی از اخلاقیات و رفتار خود اقدام کنند و با ارائه یک الگوی سالم و موفق، جوانانی بالاخلاق و پرورش یافته بر اساس آموزه‌های دینی و اصول اخلاقی تحويل جامعه اسلامی دهند.

روش تحقیق:

در این پژوهش، به منظور تحقق هدف‌های مطرح شده و با توجه به ماهیت موضوع، از روش تحقیق پیمایشی یا زمینه‌یابی که از نوع پژوهش‌های توصیفی و میدانی است، استفاده شده است.

ابزار جمع‌آوری داده‌ها

برای جمع‌آوری داده‌های مورد نیاز، افزون بر مطالعات کتابخانه‌ای که به منظور دستیابی به ادبیات نظری و پیشینه پژوهش انجام شد، در مرحله میدانی پژوهش از طریق اجرای پرسشنامه محقق‌ساخته اقدام شد که در تهیه و تنظیم آن کوشیده‌ایم با استفاده از دیدگاه‌های ناقدانه استاد راهنمای و چند نفر از صاحب‌نظران، به گونه‌ای تنظیم شود که دربردارنده روایی ظاهری و پوشش‌دهنده اهداف پژوهش و متناسب با آزمون فرضیه‌های پژوهش باشد.

برای تحلیل داده‌ها و اطلاعات به دست آمده، از روش‌های آمار توصیفی و استنباطی، و برای تحلیل داده‌های آماری و بررسی فرضیه‌های پژوهش، از نرم‌افزار آماری SPSS استفاده شده است.

نتیجه‌گیری و یافته‌های پژوهش

یافته‌های علمی این پژوهش برگرفته از مطالعات کتابخانه‌ای و میدانی می‌باشد. نتایج مطالعه میدانی به داده‌هایی مستند است که در پی می‌آید:

الف) یافته‌های توصیفی پژوهش

۱. توصیف جنسیت

جدول ۱: فراوانی و درصد پاسخ‌گویان بر حسب جنسیت

درصد	فراوانی	شاخص‌ها	
		جنسیت	
۵۵	۲۲۰	پسر	
۴۵	۱۸۰	دختر	
۱۰۰	۴۰۰	مجموع	

همان‌طور که جدول و نمودار بالا نشان می‌دهد، ۵۵ درصد پاسخ‌گویان پسر و ۴۵ درصد دختر هستند.

۲. توصیف رشته تحصیلی

جدول ۲: فراوانی و درصد پاسخ‌گویان بر حسب رشته تحصیلی

درصد	فراوانی	شاخص‌ها	
		رشته	
۳۱.۳	۱۲۵	سال اول	
۱۲.۵	۵۰	انسانی	
۱۴.۸	۵۹	تجربی	
۱۴	۵۶	ریاضی	
۱۷.۵	۷۰	فنی و حرفه‌ای	
۱۰	۴۰	کار و دانش	
۱۰۰	۴۰۰	مجموع	

براساس داده‌های جدول و نمودار، ۳۱ درصد پاسخ‌گویان سال اول هستند؛ ۱۳ درصد در رشته علوم انسانی؛ ۱۵ درصد در رشته تجربی، ۱۴ درصد در رشته ریاضی، ۱۸ درصد در رشته فنی و ۱۰ درصد در رشته کاروداش تحصیل می‌کنند.

۳. توصیف پایه تحصیلی

جدول ۳: فراوانی و درصد پاسخ‌گویان بر حسب پایه تحصیلی

درصد	فراوانی	شاخص‌ها	پایه
۳۱.۳	۱۲۵		اول
۳۲.۵	۱۳۰		دوم
۳۶.۳	۱۴۵		سوم
۱۰۰	۴۰۰		مجموع

همان‌طور که جدول و نمودار بالا نشان می‌دهد، ۳۱ درصد پاسخ‌گویان سال اول، ۳۳ درصد سال دوم و ۳۶ درصد پایه سوم هستند.

۴. توصیف میزان رضایت دانشآموزان از شیوه تدریس معلمان

جدول ۴: فراوانی و درصد مربوط به رضایت دانشآموزان از شیوه تدریس معلمان

درصد	فراوانی	شاخص‌ها	میزان رضایت
۱۰.۵	۴۲		کم
۳۳.۳	۱۳۳		متوسط
۵۶.۳	۲۲۵		زیاد
۱۰۰	۴۰۰		مجموع

براساس داده‌های جدول و نمودار ۱۱ درصد دانشآموزان در حد کم از شیوه تدریس خود رضایت دارند؛ ۳۳ درصد میزان رضایت خود را در حد متوسط اعلام داشته‌اند و ۵۶ درصد اظهار داشته‌اند که در حد زیاد از شیوه تدریس دبیران خود راضی هستند.

۵. توصیف خوش‌خلاقی معلمان

جدول ۵: فراوانی و درصد مربوط به خوش‌خلقی دبیران

درصد	فرآوانی	شاخص‌ها
		پاسخ
۸۶,۶	۳۴۷	بلی
۱۳,۳	۵۳	خیر
۱۰۰	۱۰۰	مجموع

براساس جدول و نمودار ۸۷/۵ درصد دانشآموزان اظهار داشته‌اند که دبیران آنها خوش‌اخلاق هستند. ۱۳ درصد نیز در این زمینه جواب منفی داده‌اند.

ع. تو صیف آر استگی، ظاهیری معلمان

جدول ۶: فراوانی و درصد مربوط به آراستگی ظاهیری دیران

درصد	فرآوانی	شاخص‌ها	پاسخ
۸۴.۳	۲۳۷	بلی	
۱۵.۸	۶۳	خیر	
۱۰۰	۴۰۰	مجموع	

براساس که جدول و نمودار ۶، ۸۴ درصد دانشآموزان اظهار داشته‌اند که دیگران آنها از لحاظ ظاهری آراسته‌اند. ۱۶ درصد نیز در این زمینه جواب منفی داده‌اند.

۷. توصیف یاسخ‌گویان بر حسب رشته و جنسیت

جدول ۷: فراوانی و درصد یاسخگویان بر حسب رشته و حنست

مجموع	رشته تحصیلی							رشته جنسیت
	کار و دانش	فنی و حرفه ای	ریاضی	تجربی	انسانی	سال اول		
۲۲۰	۲۲	۳۷	۲۵	۲۶	۳۸	۷۲	فراوانی	پسر
۱۰۰	۱۰	۱۶.۸	۱۱.۴	۱۱.۸	۱۷.۳	۳۲.۷	درصد	
۱۸۰	۱۸	۳۳	۳۱	۳۳	۱۲	۵۳	فراوانی	دختر
۱۰۰	۱۰	۱۸.۳	۱۷.۲	۱۸.۳	۶.۷	۲۹.۴	درصد	
۴۰۰	۴۰	۷۰	۵۶	۵۹	۵۰	۱۲۵	فراوانی	مجموع
۱۰۰	۱۰	۱۷.۵	۱۴	۱۴.۸	۱۲.۵	۳۱.۳	درصد	

جدول و نمودار شماره ۷، فراوانی و درصد پاسخ‌گویان را به تفکیک رشته و جنسیت نشان می‌دهد.

۸. توصیف پاسخ‌گویان بر حسب پایه تحصیلی و جنسیت

جدول ۸: فراوانی و درصد پاسخ‌گویان بر حسب پایه تحصیلی و جنسیت

مجموع	پایه تحصیلی			جنسیت
	سوم	دوم	اول	
۲۲۰	۶۸	۷۹	۷۳	پسر
۱۰۰	۳۰.۹	۳۵.۹	۳۳.۲	
۱۸۰	۷۷	۵۱	۵۲	دختر
۱۰۰	۴۲.۸	۲۸.۳	۲۸.۹	
۴۰۰	۱۴۵	۱۳۰	۱۲۵	مجموع
۱۰۰	۳۶.۳	۳۲.۵	۳۱.۳	

جدول و نمودار شماره ۸، فراوانی و درصد پاسخ‌گویان را به تفکیک پایه تحصیلی و جنسیت نشان می‌دهند.

ب : یافته‌های استنباطی پژوهش

۱. فرضیه اول پژوهش

H0: بین بالا بودن مدرک تحصیلی دیران دین و زندگی و سطح الگوپذیری دانش‌آموزان مقطع متوسطه رابطه وجود ندارد.

H1: بین بالا بودن مدرک تحصیلی دیران دین و زندگی و سطح الگوپذیری دانش‌آموزان مقطع متوسطه رابطه وجود دارد.

از آنجایی که متغیرهای مدرک تحصیلی دیران و الگوپذیری دانش‌آموزان، از نوع رتبه‌ای (مفهومی) می‌باشند، برای بررسی رابطه بین این دو متغیر، از آزمون استقلال مجازور خی استفاده، نتایج آن در جدول‌های زیر آورده شده است.

جدول ۹: فراوانی و درصد الگوپذیری دانشآموزان بر حسب مدرک تحصیلی دبیران

مجموع	سطح الگوپذیری دانشآموز			سطح الگوپذیری	
	زیاد	متوسط	کم	فراوانی	درصد
۳۵۰	۲۸۲	۶۳	۵	فراوانی	لیسانس
۱۰۰	۸۰.۶	۱۸	۱.۴	درصد	
۵۰	۳۹	۹	۲	فراوانی	فوق لیسانس
۱۰۰	۷۸	۱۸	۴	درصد	
۴۰۰	۳۲۱	۷۲	۷	فراوانی	مجموع
۱۰۰	۸۰.۳	۱۸	۱.۸	درصد	

جدول ۱۰: نتایج آزمون استقلال خی دو

سطح معناداری	درجه آزادی	مقدار	آماره ها	
			آزمون	خی دو (کای اسکوئر)
P= .۴۳۰	۲	۱.۶۸۹		

با توجه به نتایج جدول مزبور، چون مقدار به دست آمده برای آماره مجذور خی (χ^2) (۳۸۳/۶) در سطح ۰/۰۵ و با درجه آزادی ۲ از مجذور خی جدول (۹۹۱/۵) بیشتر است ($\chi^2 = ۰/۰۴۱$ و $P = ۰/۰۴۱$ و $df = ۲۴$ و $\chi^2 = ۳۸۳/۶$)، نتیجه می‌گیریم که بین فراوانی‌های مشاهده شده و مورد انتظار تفاوت معنادار وجود دارد. در نتیجه، فرضیه H0 رد و فرضیه H1 تأیید می‌شود. بر این اساس و با توجه به درصدهای محاسبه شده در جدول ۱۰ و ضریب همبستگی کندال به دست آمده (۰/۱۲۲)، چنین استنباط می‌کنیم که بین بالا بودن مدرک تحصیلی دبیران دین و زندگی و سطح الگوپذیری دانشآموزان مقطع متوسطه رابطه مستقیم معنادار وجود دارد.

- فرضیه دوم پژوهش H0: بین بالا بودن تجربه دبیران دین و زندگی و سطح الگوپذیری دانشآموزان مقطع متوسطه رابطه وجود ندارد.

H1: بین بالا بودن تجربه دبیران دین و زندگی و سطح الگوپذیری دانشآموزان مقطع متوسطه رابطه وجود دارد.

با توجه به اینکه متغیرهای تجربه دبیران و الگوپذیری دانشآموزان، از نوع رتبه‌ای (مفهومهای) می‌باشند، برای بررسی رابطه بین این دو متغیر، از آزمون استقلال مجدور خی استفاده و نتایج آن در جدول‌های زیر آورده شده است.

جدول ۱۱: فراوانی و درصد الگوپذیری دانشآموزان بر حسب تجربه دبیران

مجموع	سطح الگوپذیری دانشآموز			تجربه دبیر
	زیاد	متوسط	کم	
۷۵	۴	۴۰	۳۱	۱ تا ۷ سال
۱۰۰	۵.۳	۵۳.۳	۴۱.۳	
۸۵	۶	۴۱	۳۸	۸ تا ۱۴ سال
۱۰۰	۷.۱	۴۸.۲	۴۴.۷	
۱۴۵	۸	۷۸	۵۹	۱۵ تا ۲۱ سال
۱۰۰	۵.۵	۵۳.۸	۴۰.۷	
۹۵	۹	۴۴	۴۲	۲۰ تا ۲۲ سال
۱۰۰	۹.۵	۴۶.۳	۴۴.۲	
۴۰۰	۲۷	۲۰۳	۱۷۰	مجموع
۱۰۰	۶.۸	۵۰.۸	۴۲.۵	

جدول ۱۲: نتایج آزمون استقلال خی دو

سطح معناداری	درجه آزادی	مقدار	آماره‌ها
P=۰.۸۴۱	۶	۲.۷۴۱	آزمون خی دو (کای اسکوئر)

با توجه به نتایج جدول مذبور، چون مقدار به دست آمده برای آماره مجدور خی (۱۲/۵۹) در سطح ۰/۰۵ و با درجه آزادی ۶ از مجدور خی جدول (۲/۷۴۱)

کمتر است (۰/۸۴۱ و $P=۰/۸۴۱$ و $df=۶$ و $\chi^2=۲/۷۴۱$)، نتیجه می‌گیریم که بین فراوانی‌های مشاهده شده و مورد انتظار تفاوت معنادار وجود ندارد. در نتیجه، فرضیه H0 تایید و فرضیه H1 رد می‌شود. به عبارت دیگر، بین بالا بودن تجربه دبیران دین و زندگی و سطح الگوپذیری دانشآموزان مقطع متوسطه رابطه وجود ندارد.

۳. فرضیه سوم پژوهش

H0: بین میزان توجه و پایبندی دبیران دین و زندگی به آداب، سنت و اعتقادات دینی و مذهبی و سطح الگوپذیری دانشآموزان مقطع متوسطه رابطه وجود ندارد.

H1: بین میزان توجه و پایبندی دبیران دین و زندگی به آداب، سنت و اعتقادات و سطح الگوپذیری دانشآموزان مقطع متوسطه رابطه وجود دارد.
از آنجا که متغیرهای میزان توجه و پایبندی دبیران و الگوپذیری دانشآموزان، از نوع رتبه‌ای (مفهومی) می‌باشند، برای بررسی رابطه بین این دو متغیر، از آزمون استقلال مجدول خی استفاده، و نتایج آن در جدول‌های زیر آورده شده است.

جدول ۱۳: فراوانی و درصد الگوپذیری دانشآموزان بر حسب میزان توجه و پایبندی دبیران

مجموع	سطح الگوپذیری دانش آموز			میزان پایبندی دبیر	کم
	زیاد	متوسط	کم		
۲۹	۱۷	۹	۳	فراوانی	
۱۰۰	۵۸.۶	۳۱	۱۰.۳	درصد	
۱۱۶	۷۴	۴۰	۲	فراوانی	متوسط
۱۰۰	۶۳.۸	۳۴.۵	۱.۷	درصد	
۲۵۵	۲۰۱	۴۴	۱۰	فراوانی	زیاد
۱۰۰	۷۸.۸	۱۷.۳	۳.۹	درصد	
۴۰۰	۲۹۲	۹۳	۱۵	فراوانی	مجموع
۱۰۰	۷۳	۲۳.۳	۳.۸	درصد	

جدول ۱۴: نتایج آزمون استقلال خی دو و ضریب همبستگی کندال

سطح معناداری	درجه آزادی	مقدار	آماره‌ها	
			آزمون	خی دو (کای اسکوئر)
P= ۰.۰۰۱	۴	۱۸.۹۹۹		
P= ۰.۰۰۱	-	۰.۱۷۸	ضریب همبستگی کندال	

با توجه به نتایج جدول، چون مقدار به دست آمده برای آماره مجدول خی در سطح ۰/۰۱ و با درجه آزادی ۴ از مجدول خی جدول (۱۳/۲۷) (۱۸/۹۹۹)

بیشتر است ($P=0.001$ و $df=4$ و $\chi^2 = 18/999$)، نتیجه می‌گیریم که بین فراوانی‌های مشاهده شده و مورد انتظار تفاوت معنادار وجود دارد. در نتیجه، فرضیه H_0 رد و فرضیه H_1 تأیید قرار می‌گیرد. بر این اساس و با توجه به درصدهای محاسبه شده در جدول ۱-۴ و ضریب همبستگی کندال به دست آمده (0.178)، چنان استنباط می‌کنیم که بین میزان توجه و پاییندی دبیران دین و زندگی به آداب، سنت و اعتقادات و سطح الگوپذیری دانشآموزان مقطع متوسطه رابطه مستقیم وجود دارد.

۴- فرضیه چهارم پژوهش

H_0 : بین آراستگی ظاهری دبیران دین و زندگی و سطح الگوپذیری دانشآموزان مقطع متوسطه رابطه وجود ندارد.

H_1 : بین آراستگی ظاهری دبیران دین و زندگی و سطح الگوپذیری دانشآموزان مقطع متوسطه رابطه وجود دارد.

با توجه به اینکه متغیرهای آراستگی ظاهری دبیران و الگوپذیری دانشآموزان، از نوع اسمی و رتبه‌ای (مفهومهای) می‌باشند، برای بررسی رابطه بین این دو متغیر، از آزمون استقلال مجذور خی استفاده، و نتایج آن در جدول‌های زیر آورده شده است.

جدول ۱۵: فراوانی و درصد الگوپذیری دانشآموزان بر حسب آراستگی ظاهری دبیران

مجموع	سطح الگوپذیری دانش آموز			آراستگی دبیر
	زیاد	متوسط	کم	
۳۳۷	۲۲۹	۹۲	۱۶	بلی
۱۰۰	۶۸	۲۷.۳	۴.۷	
۶۳	۲۶	۲۴	۱۳	خیر
۱۰۰	۴۱.۳	۳۸.۱	۲۰.۶	
۴۰۰	۲۵۵	۱۱۶	۲۹	مجموع
۱۰۰	۶۳.۸	۲۹	۷.۳	

جدول ۱۶: نتایج آزمون استقلال خی دو و ضریب همبستگی وی کرامر

سطح معناداری	درجه آزادی	مقدار	آماره ها
			آزمون
P= .۰۰۱	۲	۲۶.۵۳۹	خی دو (کای اسکوئر)
P= .۰۰۱	-	.۰۲۵۸	ضریب همبستگی وی (V) کرامر

با توجه به نتایج جدول، چون مقدار به دست آمده برای آماره مجازور خی دو (۲۶/۵۳۹) در سطح ۰/۰۱ و با درجه آزادی ۲ از مجازور خی جدول (۹/۲۱)

بیشتر است ($P=0/001$ و $\chi^2=26/539$ و $df=2$)، نتیجه می‌گیریم بین فراوانی‌های مشاهده ده و مورد انتظار، تفاوت معنادار وجود دارد. در نتیجه، فرضیه H0 رد و فرضیه H1 تأیید می‌شود. بر این اساس و با توجه به درصدهای محاسبه شده در جدول ۱۶ و ضریب همبستگی وی کرامر به دست آمده (۰/۰۲۵۸)، چنین استنباط می‌کنیم که بین آراستگی ظاهری دبیران دین و زندگی و سطح الگوپذیری دانش آموزان مقطع متوسطه رابطه مستقیم وجود دارد.

۵- فرضیه پنجم پژوهش

H0: بین شیوه تدریس دبیران دین و زندگی و سطح الگوپذیری دانش آموزان مقطع متوسطه رابطه وجود ندارد.

H1: بین شیوه تدریس دبیران دین و زندگی و سطح الگوپذیری دانش آموزان مقطع متوسطه رابطه وجود دارد.

از آنجایی که متغیرهای شیوه تدریس دبیران و الگوپذیری دانش آموزان، از نوع رتبه‌ای (مقوله‌ای) می‌باشند، برای بررسی رابطه بین این دو متغیر، از آزمون استقلال مجازور خی استفاده، و نتایج آن در جدول‌های زیر آورده شده است.

جدول ۱۷: فراوانی و درصد الگوپذیری دانشآموزان بر اساس شیوه تدریس دبیران

مجموع	سطح الگوپذیری			شیوه تدریس دبیر
	زیاد	متوسط	کم	
۴۲	۲۰	۲۰	۲	فراآنی
۱۰۰	۴۷,۶	۴۷,۶	۴,۸	
۱۳۳	۸۱	۵۱	۱	درصد
۱۰۰	۶۰,۹	۳۸,۳	۰,۸	
۲۲۵	۱۶۷	۵۷	۱	فراآنی
۱۰۰	۷۴,۲	۲۵,۳	۰,۴	
۴۰۰	۲۶۸	۱۲۸	۴	درصد
۱۰۰	۶۷	۳۲	۱	

جدول ۱۸: نتایج آزمون استقلال خی دو و ضریب همبستگی وی کرامر

سطح معناداری	درجه آزادی	مقدار	آماره ها
			آزمون
P=۰,۰۰۱	۴	۱۹,۵۶۵	خی دو (کای اسکوئر)
P=۰,۰۰۱	-	۰,۱۸۵	ضریب همبستگی کندال

با توجه به نتایج جدول بالا، چون مقدار به دست آمده برای آماره مجدورخی (۱۳/۲۷) در سطح ۰/۰۱ و با درجه آزادی ۴ از مجدورخی جدول (۱۹/۵۶۵) بیشتر است (P=۰/۰۰۱ و df=۴ و $\chi^2 = ۱۹/۵۶۵$)، نتیجه می‌گیریم که بین فراوانی‌های مشاهده شده و مورد انتظار تفاوت معنادار وجود دارد. در نتیجه، فرضیه H0 رد و فرضیه H1 تأیید می‌شود. بر این اساس و با توجه به درصدهای محاسبه شده در جدول ۱۷ و ضریب همبستگی کندال به دست آمده (۰/۱۸۵)، چنین استنباط می‌کنیم که بین شیوه تدریس دبیران دین و زندگی و سطح الگوپذیری دانشآموزان مقطع متوسطه رابطه مستقیم وجود دارد.

۶- فرضیه ششم پژوهش

H0: بین خوش‌خلقی دبیران دین و زندگی و سطح الگوپذیری دانشآموزان مقطع

متوسطه رابطه وجود ندارد.

H_1 : بین خوش خلقی دبیران دین و زندگی و سطح الگوپذیری دانش آموزان مقطع متوسطه رابطه وجود دارد.

از آنجایی که متغیرهای خوش خلقی دبیران و الگوپذیری دانش آموزان، از نوع اسمی و رتبه‌ای (مفهومی) می باشند، برای بررسی رابطه بین این دو متغیر، از آزمون استقلال مجدول خی استفاده، و نتایج آن در جدول‌های زیر آورده شده است.

جدول ۱۹: فراوانی و درصد الگوپذیری دانش آموزان بر اساس خوش خلقی دبیران

مجموع	سطح الگوپذیری دانش آموزان			خوش خلقی دبیر	
	زیاد	متوسط	کم	فراآنی	بلی
۳۴۷	۲۶۸	۷۵	۴	فراآنی	بلی
۱۰۰	۷۷.۲	۲۱.۶	۱.۲	درصد	
۵۳	۲۴	۱۸	۱۱	فراآنی	خیر
۱۰۰	۴۵.۳	۳۴	۲۰.۸	درصد	
۴۰۰	۲۹۲	۹۳	۱۵	فراآنی	مجموع
۱۰۰	۷۳	۲۲.۳	۳.۸	درصد	

جدول ۲۰: نتایج آزمون استقلال خی دو و ضریب همبستگی وی کرامر

سطح معناداری	درجه آزادی	مقدار	آماره‌ها	
			آزمون	خی دو (کای اسکوئر)
P= .۰۰۰۱	۲	۵۶.۵۵۵		
P= .۰۰۰۱	-	.۳۷۶	ضریب همبستگی وی (V) کرامر	

با توجه به نتایج جدول بالا، چون مقدار به دست آمده برای آماره مجدول خی (۹/۲۱) در سطح ۰/۰۱ و با درجه آزادی ۲ از مجدول خی جدول (۵۶/۵۵۵) بیشتر است ($P=0/001$ و $df=2$ و $\chi^2 = 56/555$)، نتیجه می گیریم که بین فراوانی‌های مشاهده شده و مورد انتظار تفاوت معنادار وجود دارد. در نتیجه، فرضیه H_0 رد و فرضیه H_1 تأیید می شود. بر این اساس و با توجه به درصدهای

محاسبه شده در جدول ۱۹ و ضریب همبستگی وی کرامر به دست آمده (۰/۳۷۶)، چنین استنباط می‌کنیم که بین خوش‌خلقی دییران دین و زندگی و سطح الگوپذیری دانش‌آموزان مقطع متوسطه رابطه مستقیم دارد.

با جمع‌بندی نتایج آزمون فرضیه‌های این پژوهش، می‌توان مهم‌ترین رفتارهای اخلاقی دییران معارف اسلامی موثر در الگوپذیری اخلاقی دانش‌آموزان را به این ترتیب طبقه‌بندی کرد:

۱. خوش‌خلق بودن دییران معارف اسلامی؛
۲. توجه و پایبندی آنان به آداب، سنن و اعتقادات دینی دانش‌آموزان؛
۳. بالا بودن مدرک تحصیلی و سطح علمی دییر؛
۴. شیوه تدریس و چگونگی اداره کلاس توسط دییر؛
۵. آراستگی ظاهری دییر و رعایت بهداشت عمومی و فردی.

با مقایسه عوامل تأثیرگذار در سطح الگوپذیری دانش‌آموزان در می‌یابیم که از بین تمام عوامل ذکر شده، خوش‌خلقی دییران معارف اسلامی دارای بالاترین میزان تأثیرگذاری است و این خود اهمیت خوش‌خلقی و خوش‌رفتاری و شیوه برخورد دییر معارف اسلامی با دانش‌آموز را می‌رساند. همچنین یافته‌های این پژوهش حاکی از آن است که دانش‌آموزان بیش از آنکه به مدرک تحصیلی، رشته تحصیلی، تجربه دییر، شیوه تدریس و حتی ظاهر دییر خود توجه نمایند و به الگوپذیری از وی بپردازنند، به اخلاق، منش، خوشروی و چگونگی احترام به شخصیت خود توسط دییر معارف اسلامی توجه دارند. از این‌روی، دییران دین و زندگی باید سعی کند در رفتار و اخلاق خود و چگونگی برخورد با دانش‌آموزان در کلاس درس و محیط خارج از کلاس، چگونگی رویارویی با خطاهای و اشتباهات احتمالی دانش‌آموزان، پیش و بیش از هر چیز بر متنانت، ادب و عدالت تکیه کنند.

براساس یافته‌های پژوهش، بعد از خوش‌خلقی دبیر، پاییندی دبیر به آداب، سنت، اعتقادات دانش‌آموز و انجام فرایض و مناسک دینی، از مهم‌ترین رفتارهای اخلاقی دبیران دینی و قرآن می‌باشد که برای دانش‌آموزان از نقش الگودهنده‌ای برخوردار است. به عبارت دیگر، برای دانش‌آموز، شرکت دبیر معارف اسلامی در مناسک دینی مانند نماز جماعت، ایام‌الله‌ها و مراسم مذهبی مهم است و در این موارد از دبیر خود الگوبرداری می‌کنند و این خود وظیفه خطیر دبیر معارف اسلامی را برای چگونگی حضور در جامعه و مراسم اجتماعی، رعایت شعائر دینی و پاییندی به اعتقادات، سنت و آموزه‌های دینی حساس‌تر می‌کند.

عامل سوم در افزایش سطح الگوپذیری اخلاقی دانش‌آموزان از دبیران اسلامی، بالا بودن مدرک تحصیلی و سطح علمی دبیران است. این موضوع نشان از اهمیت توان علمی دبیران، تسلط ایشان بر محتوای درس و توان در پاسخ‌گویی به پرسش‌ها و شباهات دینی و اخلاقی دارد.

همچنین دبیران معارف اسلامی باید بدانند که شیوه تدریس آنها به طرز خاص و موشکافانه‌ای تحت نظر دانش‌آموزان است. و بنابراین، دبیران ضمن سعی در افزایش معلومات علمی برای تسلط بر محتوای دروس، باید کار تدریس را با آیات و احادیث دینی شروع کنند و از استفاده به موقع و درست از جملات ادبی و ضرب المثل‌های فارسی نیز غافل نشوند.

همچنین دبیران معارف اسلامی باید بداند برای تأثیرگذاری بیشتر بر اخلاق دانش‌آموزان، ضمن رعایت بهداشت فردی و عمومی، ظاهری آراسته و متناسب با شغل معلمی داشته باشند.

با توجه به این یافته‌ها، مسئولیت خطیر دبیران معارف اسلامی در آموزش مفاهیم و آموزه‌های دینی و سعی در ارائه یک نمونه و الگوی اخلاقی متناسب با یک جامعه اسلامی و پرورش اخلاقی دانش‌آموزان که سرمایه‌های اصلی این

ملکت به شمار می‌آیند، سنگین‌تر می‌شود. معلمان باید بکوشند با تأسی از رسول مکرم اسلام صلی الله علیه و آله که خدای سبحان ایشان را یک نمونه، و الگوی کامل برای بندگان معرفی کرده است، خود نمونه‌کاملی از یک انسان کامل و یک الگوی متناسب اخلاقی برای دانش‌آموزان باشند تا در رسالت خطیر خویش در سازندگی اخلاقی آنها روزبه‌زور موفق‌تر باشند. اهمیت این نقش و جایگاه هنگامی روشن‌تر می‌شود که بدانیم دانش‌آموزان دبیرستانی در این دوره سنی به دنبال یک الگو می‌گردند تا خود را به او شبیه سازند. معلم معارف اسلامی به علت نگرش مثبت دانش‌آموزان به وی و اینکه بیشتر دانش‌آموزان او را شایسته الگوبرداری می‌دانند باید از این امر اطلاع داشته و سعی کند نتایج حاصل از این پژوهش را در رفتار و منش خود منعکس کند.

پیشنهادهای کاربردی بر اساس یافته‌های پژوهش

با توجه به آنچه در این پژوهش درباره توصیف و تبیین اصل الگوپذیری انسان از زوایای مختلف و بررسی شد و با توجه به نقش چشم‌گیر معلمان دینی در تربیت اخلاقی دانش‌آموزان و الگوپذیری بالای دانش‌آموزان از رفتارهای اخلاقی دبیران معارف اسلامی، موارد ذیل به منظور جهت بهینه‌سازی فرایند تربیت اخلاقی دانش‌آموزان و موفقیت بیشتر دبیران معارف اسلامی در دستیابی به مهم‌ترین هدف خود یعنی سازندگی اخلاقی دانش‌آموزان پیشنهاد می‌شود:

الف) پیشنهاد به مسئولان و برنامه‌ریزان تعلیم و تربیت

۱. تهیه و تدوین کتاب‌ها یا جزووهای آموزشی توسط وزارت آموزش و پرورش برای تمام معلمان، به‌ویژه دبیران معارف اسلامی درباره شیوه‌های تعامل اخلاقی با دانش‌آموزان با تأکید بر نقش عمدۀ خوش‌خلقی و حسن برخورد اخلاقی دبیران با دانش‌آموزان؛

۲. برگزاری دوره‌های آموزشی ضمن خدمت برای دبیران معارف اسلامی درباره اهمیت تربیت اخلاقی.

ب) پیشنهاد به دبیران معارف اسلامی

۱. احترام به شخصیت دانشآموز و برخورد توأم با متناسب و وقار با آنها و خودداری از توهین به شخصیت دانشآموزان؛
۲. خوش رویی با دانشآموز و مواجهه گرم و بشاش با آنان و پذیرفتن این حقیقت که دانشآموزان از دبیر خوشر و خوش خلق الگوپذیری بیشتری دارند تا دبیر عبوس با چهره درهم و گرفته؛
۳. آموزش مفاهیم درسی و اخلاقی استفاده از گفتار متین، به دور از بیان کلمات و لغات لغو و با بیانی رسا و شیرین؛
۴. تصحیح و بخشش خطاهای احتمالی دانشآموزان و سعی در کشف علت و ایجاد زمینه مناسب به منظور جلوگیری از تکرار آنها؛
۵. توجه به چگونگی برخورد و تعامل اخلاقی دبیران با دانشآموزان در محیط خارج از دبیرستان به منزله یک شاخص کلیدی در الگوبرداری اخلاقی در نظر دانشآموز؛
۶. سعی در مطالعه و علم آموزی و کسب مدارک علمی بالاتر و بالا بردن علم و اطلاعات خویش برای پاسخ‌گویی به پرسش‌ها و شباهات دانشآموزان؛
۷. رعایت عدالت در امر تدریس، تشویق و تنبیه دانشآموزان و دوری از هرگونه تبعیض؛
۸. خوش قولی دبیران دین و زندگی؛
۹. رعایت نظم کاری؛
۱۰. هماهنگی گفتار با کردار؛

۱۱. نحوه رفتار دبیران با سایر همکاران، نوعی آموزش غیرمستقیم زندگی اجتماعی به شاگردان است و اینکه این امر نزد دانشآموزان در الگوبرداری اخلاقی از وی تأثیر زیادی بر جای می‌گذارد.
۱۲. انجام فرایض و مناسک دینی، رعایت آداب و سنت دینی توسط دبیر و تعظیم شعائر و مراسم و احیای سنت‌های اصیل مذهبی و استفاده شایسته و نوین از بزرگداشت ایام الله و اعیاد و مناسبت‌های اسلامی و پیراستن آنها از هر گونه افراط و تفریط؛
۱۳. آغاز تدریس با استفاده از آیات و روایات دینی و جلب توجه دانشآموزان به اینکه کارها را باید با نام و یاد خدا و توسل به ائمه اطهار علیه السلام شروع کنند.
۱۴. استفاده از جملات ادبی و ضرب المثل‌ها؛ زیرا هدف تعلیم و تربیت دینی تنها ارائه اطلاعات و معارف دینی به دانشآموزان نیست. هدف آن است که دانشآموزان از آموخته‌های خود در موقعیت‌های مختلف زندگی روزمره استفاده کنند.
۱۵. رعایت بهداشت عمومی و فردی، همراه با آراستگی ظاهری و پوشیدن لباس‌های مرتب، تمیز و مناسب با شخصیت معلم دینی و قرآن.

پی‌نوشت‌ها

† Albert Bandura

۱. عباسعلی شاملی، *مجموعه مقالات تربیت اخلاقی*، ص ۱۰۵.
۲. احمد دیلمی و مسعود آذربایجانی، *اخلاق اسلامی*، ص ۱۶۲.
۳. سیف علی‌اکبر، *روان‌شناسی پژوهشی*، ص ۲۱۴.
۴. دیلمی احمد و آذربایجانی مسعود، *اخلاق اسلامی*، ص ۱۶۲.
۵. امینی ابراهیم، *اسلام و تعلیم و تربیت*، ص ۱۰۳.
۶. همان.
۷. سادات محمدعلی، *راهنمای آموزش تعلیمات دینی در مدارس*، ص ۱۴.
۸. میرزا حسین نوری، *مستدرک الوسائل*، ج ۲، ص ۲۸۲.
۹. همان، ج ۲، ص ۲۸۲.
۱۰. عبد‌الواحد بن محمد تمیمی آمدی، *غیر الحكم و درر الكلم*، شماره ۱۶۲.
۱۱. علی نمازی شاهرودی، *سفینه البحار*، ج ۲، ص ۲۷۸.
۱۲. شیخ مصلح الدین سعیدی، *کلیات*، تصحیح ذکاء الملک فروغی، ص ۱۰۸.
۱۳. ابراهیم امینی، *اسلام و تعلیم و تربیت*، ص ۱۰۳.
۱۴. گینات هایم، *روابط معلم و دانش آموز*، ترجمه سیاوش سرتیبی، ص ۷۴.
۱۵. محمد رضا شرفی، *تربیت اسلامی با تأکید بر دیدگاه‌های حضرت امام خمینی*، *قدس سرہ*، ص ۱۴۹.
۱۶. گینات هایم، *روابط معلم و دانش آموز*، ترجمه سیاوش سرتیبی، ص ۷۵.
۱۷. جان دی کرومبلتز و هلن دی کرومبلتز، *تعییر دادن رفتارهای کودکان و نوجوانان*، ترجمه یوسف کرمی، تهران، فاطمی، ص ۹۳-۹۵.
۱۸. ر.ک: علی علاقه‌بند، *جامعه شناسی آموزش و پژوهش*.
۱۹. علی‌اکبر سیف، *روان‌شناسی پژوهشی*، ص ۴۴۲.
۲۰. گینات هایم، *روابط معلم و دانش آموز*، ص ۹۱.
۲۱. رجب علی مظلومی، *گامی در مسیر تربیت اسلامی*، ج ۳، ص ۱۶۴.
۲۲. گینات هایم، *روابط معلم و دانش آموز*، ص ۹۱.
۲۳. محمدعلی سادات، *راهنمای معلم (ویژه معلمان دینی)*، ج ۱، ص ۴.
۲۴. عباسعلی شاملی، *مجموعه مقالات تربیت اخلاقی*، ص ۲۰۷.

منابع

- امینی، ابراهیم، *اسلام و تعلیم و تربیت*، تهران، نشر انجمن اولیا و مربیان، ۱۳۷۲.
- جان دی کرومبلتز، هلن دی، کرومبلتز، *تعییردادن رفتارهای کودکان و نوجوانان*، ترجمه یوسف کرمی، تهران، فاطمی، ۱۳۷۵.
- دیلمی، احمد و آذربایجانی، مسعود، *اخلاق اسلامی*، قم، معارف، ۱۳۸۵.
- سادات، محمدعلی، *راهنمای معلم (ویژه معلمان دینی)*، تهران، وزارت آموزش و پرورش، ۱۳۷۱.
- سادات، محمدعلی، *راهنمای آموزش تعلیمات دینی در مدارس*، تهران، چاپ و نشر ایران، ۱۳۷۳.
- سعدی، شیخ مصلح الدین، *کلیات، تصحیح ذکاء الملک فروغی*، تهران، جاویدان، ۱۳۵۱.
- نمازی شاهرودی، علی، *مستدرک سفینة البحار*، قم، مؤسسه النشر الاسلامی، ۱۴۱۹ ق.
- سیف علی‌اکبر، *روان‌شناسی پرورشی*، تهران، آگام، ۱۳۸۰.
- شاملی، عباسعلی، *مجموعه مقالات تربیت اخلاقی*، قم، معارف، ۱۳۸۶.
- شرفی محمدرضا، *تربیت اسلامی با تاکید بر دیدگاههای حضرت امام خمینی قدس‌سره*، تهران، پنجره، ۱۳۷۹.
- علاقه بند، علی، *جامعه‌شناسی آموزش و پرورش*، تهران، بعثت، ۱۳۷۵.
- عبدالواحد بن محمد تمیمی آمدی، *غیرالحکم و دررالکلم*، قم، دفتر تبلیغات اسلامی، ۱۳۶۶.
- گینات‌هایم، *روابط معلم و دانش آموز*، ترجمه: سیاوش سرتیبی، تهران فاخته، ۱۳۷۵.
- نوری طبری، میرزا حسین، *مستدرک الوسائل*، قم، ۱۳۶۹، ج ۲.
- مظلومی، رجب علی، *گامی در مسیر تربیت اسلامی*، تهران، آفاق، ۱۳۸۸.